

Waarneming van een witvleugelstern.

(Chlidonias leucopterus)

Op zondag 26 oktober 1969 bevond ik me op de zuiddijk van Zuidelijk Flevoland. Om 09.45 uur waren wij bij het eiland ter hoogte van de Eemmond. Plotseling zagen we een vogel, zeer laag en snel over het water gaan, ongeveer 100 meter van ons af. De vogel kwam op ons toe.

Mijn eerste indruk was: torenvalk. Direct daarna besepte ik: geen valk, maar een stern ! Automatisch greep ik mijn 8x40 kijker en zag toen de volgende kenmerken: sterntype, van boven donkere vleugelpunten, opvallend lichte stuit en een getekende kop.

De onderkant maakte een geheel lichte indruk, vooral het lichaam. Wij hebben de vogel gedurende enkele minuten kunnen bekijken. Hierbij viel het snelle, vrijwel rechtlijnige vliegen op. De vogel vloog niet hoger dan 15 meter. Een keer werd er naar een prooi gedoken in het water. (loodrecht naar beneden als grote stern).

Na de vogelgids geraadpleegd te hebben dacht ik een ogenblik met een witvleugelstern in overgangskleed te doen te hebben. Wij twijfelden en hielden het voorlopig op een "vreemde stern". Later op de dag spraken wij de heer Wolff, een bekend ornitholoog in de polder, die mij vertelde dat hij reeds tevoren langs de zelfde dijk een witvleugelstern had waargenomen. Deze witvleugelstern was enkele dagen daarvoor reeds door de heer Marra gezien, aldus de heer Wolff.

Hierop vertelde wij onze waarneming. De conclusie was dat wij eveneens de witvleugelstern hadden waargenomen.

Daarop zijn wij nogmaals naar de bewuste plek langs het Gooimeer gereden. Zodra wij in de nabijheid kwamen van het eiland zagen wij direct de stern vliegen. Ook nu viel de grote snelheid weer op. Wij waren er nu van overtuigd dat wij een witvleugelstern hadden waargenomen.

J. Harder.

Van 18 oktober tot 11 november

De vogel is op 11 oktober voor zover mij bekend, voor de eerste keer waargenomen door de heer Marra en zonen. Op 18 oktober ontdekte ik de vogel toen ik in gezelschap van mijn vrouw over de Zuiddijk reed. De stern was nog gedeeltelijk in zomerkleed en vertoonde aan de onderzijde de naar de vleugelspits toelopende witte strepen waardoor de vleugels in het felle zonlicht soms bijna transparant leken. Opvallend was de grote snelheid waarmee de stern zich bewoog.

